

інвентаризації, права на якій підлягають державній реєстрації, у разі якщо місцезнаходження вказаної нерухомості є анексована територія України – Автономна Республіка Крим та м. Севастополь, неконтрольована українській владі територія відповідних областей, а також ті що безпосередньо територіально розташовані в зоні активних бойових дій» [2].

Таким чином, у період воєнного стану в Україні можна спостерігати протиріччя у застосуванні адміністративно-правових засад у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень.

Отже законодавство у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень встановлює адміністративно-правові засади, що є обов'язковими з боку держави та суб'єктів публічної адміністрації, що задіяні у реєстраційному провадженні.

Література

1. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України від 1 лип. 2004 року № 1952-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text>.

2. Нікітін В.В. Адміністративно-правові засади державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень у період воєнного стану. URL: https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/59188/1/%d0%9d%d1%96%d0%ba%d1%96%d1%82%d1%96%d0%bd%20%d0%92.%d0%92%2c%20%d0%ae%d0%92_1_66_2023-055-062.pdf.

УДК 342.9(043.2)

Ляднов А.В., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ПРОХОДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ У ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАЦІЯХ

Одним із ключових прав людини, закріпленим Конституцією України є можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується [1]. І саме на державу положеннями статті 43 Основного Закону України покладено обов'язок щодо створення умов для зайнятості населення, гарантування рівня можливості для громадян у виборі професії і роду трудової діяльності, здійснення програми професійно-технічного навчання, підготовки, перекваліфікації працівників відповідно до потреб суспільства.

Військова агресія, що безумовно є найважчим викликом в новітній історії нашої країни є чинником який впливає на сучасне становлення України як демократичної, правової та соціальної держави. На сучасному

етапі розбудови української держави, існуючі підходи в регулюванні публічно-правових відносин у сфері праці мають безліч недоліків, зокрема на рівні законодавства належним чином не закріплено зміст принципів адміністративно-правового регулювання проходження публічної служби у військових адміністраціях.

Одним із напрямків побудови стратегії України з надання відсічі військовій агресії став процес утворення, на виконання Закону України «Про правовий режим воєнного стану» [2] військових адміністрацій, основним завданням яких є забезпечення разом із військовим командуванням запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану.

Основним законом, котрий регламентує діяльність військових адміністрацій, а саме Законом України «Про правовий режим воєнного стану», окреслено коло завдань, які покладені на військові адміністрації, а також визначено повноваження таких військових адміністрацій.

Проте, зазначений нормативно-правовий акт не містить положення, які б повноцінно регулювали процес вступу до військових адміністрацій на публічну службу, її проходження, а також правові гарантії для осіб, які виявили бажання долучитися до щоденної, кропіткої роботи державного органу, який займає одне з ключових місць у стратегічному плані країни з надання відсічі агресору.

Важливим та безумовно актуальним є дослідження принципів формування, у період дії воєнного стану, державної кадрової політики у військових адміністраціях, особливостей проходження публічної служби у зазначених інституціях, виділення окремих проблемних питань, що потребують вирішення та змістовного нормативного врегулювання.

Актуальність дослідження особливостей проходження публічної служби у військових адміністраціях є об'єктивно зумовлена необхідністю запровадження змін у законодавство, які дозволять впровадити дієвий порядок регулювання процесу проходження публічної служби у військових адміністраціях та безперервне функціонування таких інституцій в умовах воєнного стану.

Адже широкий спектр повноважень військових адміністрацій розрахований, у першу чергу, не на управління конкретною сферою суспільних відносин, як це відбувається за умов мирного часу, а на забезпечення повноцінної реалізації правового режиму воєнного стану в усіх сферах життєдіяльності суспільства і державного управління. Відповідно, функціонально-управлінське навантаження військових адміністрацій є особливим [3, с. 103].

Важливість закріплення на законодавчому рівні принципів проходження публічної служби у військових адміністраціях полягає в тому, що силу обов'язкового регулятора діяльності з кадрового забезпечення його принципи набувають у випадку їх закріплення в

законі [4, с. 40].

Досліджуючи праці вітчизняних науковців, можна констатувати, що зазначена проблематика не розглядалася в контексті теперішнього сьогодення, а саме військового стану в Україні. Адже військове вторгнення держави сусіда є безпрецедентним актом агресії по відношенню до нашої країни, який важко було спрогнозувати.

Резюмуючи, слід зазначити, що військова агресія безумовно є чинником який впливає на процес проходження публічної служби в державних інституціях. Аналізуючи сучасне законодавство стає очевидним факт відсутності адміністративно-правового підґрунтя, здатного регулювати реально існуючі відносин на публічній службі у військових адміністраціях. Хоча треба бути відвертими, що враховуючи наявність подій 2014 року в Луганській та Донецькій областях, держава повинна більш досконаліше підійти до питання розробки нормативно-правового підґрунтя, здатного повноцінно регулювати аспекти проходження публічної служби у період війни та збройних конфліктів. Адже як демонструє геополітична ситуація в усьому світі, така нормативно-правова база стала б в нагоді не тільки нашій країні, а й і нашим державам-союзникам.

Література

1. Конституція України: Основний закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/254k/96-вр>.

2. Закон України «Про правовий режим воєнного стану» від 12.05.2015 № 389-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2015. № 28. Ст. 250.

3. Мельник С.М. Адміністративно-правовий статус військових адміністрацій в Україні в умовах правового режиму воєнного стану. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2022. № 6. С. 100-104.

4. Євдокимов П.В. Адміністративно-правове регулювання реалізації кадрового забезпечення в органах публічної адміністрації в Україні: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2020. 237 с.

УДК 342.9(043.2)

Ляднова О.В., здобувачка вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗДІЙСНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ВІЙСЬКОВИМИ АДМІНІСТРАЦІЯМИ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

З 24 лютого 2022 року наша країна опинилася в непростих умовах, які